

හෙළ සංස්කෘතිය යනු හෙළයන්ගේ සංස්කෘතිය සි. එනම් සිංහලයන්ගේ පැවතුම් සමුද්‍ය සි. වසර 2500කට වඩා ඇත ඉතිහාසයකට උරුමකම් කියන සිංහලයන්ගේ එම පැවතුම් පැවතුම් සමුද්‍ය බුදුධහමේ ආහාසයෙන් කෙසේ පෝෂණය වී දැයි ගොයා බැලීම මෙම පාඨමේ අරමුණ සි.

ඇනැම රටක සංස්කෘතිය සකස් වන්නේ එම රටේ ජනතාවගේ පැදහිලි විශ්වාස සම්පූද්‍යික පිළිගැනීම් වැනි දේ පදනම් කරගෙන ය. ඒ අනුව ප්‍රාග් බොද්ධ ලංකාවේ ද සංස්කෘතිය සකස් වීමෙහි ලා එකල ලාංකේය ජනය අදහන ලද විවිධාකාර වූ වැළුම්, පිළුම්, පැදහිලි, විශ්වාස පාදක වී ඇති බව අතිත තොරතුරුවලින් පැහැදිලි වේ.

ඒ පැරණි සංස්කෘතිය තුළ කිසියම් පැවතුම් පැවතුම් සමුහයක් මත සරල සංස්කෘතික රටාවක් ප්‍රකට කළ ද එය සමාජ ධර්මවලින් පිරිපුන් හර පද්ධතියකින් සැපුම්ලත් එකක් නොවී ය. විටෙක එය මිල්‍යා විශ්වාස සමග මිශ්‍ර වුවක් විය. තවන් විටක කුල-ගෝනු මත රුදුණු වාර්ගික බවක් ඉසිලි ය. එමෙන් ම හිංසනය, සාතනය වැනි අකාරුණීක ගති ලක්ෂණවලින් යුතුක්ත විය. සාධාරණ බව, සමානාත්මකාව, අනෙක්නා ගොරවය වැනි සමාජ සාමුහික ලක්ෂණ එහි දක්නට නොලැබේ. කොට්‍රින් ම එම සංස්කෘතියේ ආගමික, දේශපාලනීක ආදි සැම අංශයකින් ම විද්‍යා පෙනුණේ ප්‍රාථමික වූත් නොදියුණු වූත් ජන සංස්කෘතික ලක්ෂණ ය.

තිරමල පෙරවාදී බුදුසමය ද රගෙන අනුබුදු මිහිදු මහරතන් වහන්සේ හාරතයේ සිට මෙරටට වැඩිම වන්නේ එවන් සංස්කෘතික පසුව්මක් පැවති සමයක ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ තෙවරක් ලක්දිවට වැඩිමවීම ආදි හේතු නිසා මිහිදු මානිමියන්ගේ වැඩිමවීමට පෙර ලක්දිව බුදුසමය පැවති බවට යම් යම් මතිමතාන්තර පැවතිය ද ස්ථීරසාර ව බුදුසමය ලක්දිවට ලැබෙන්නේ මහින්දගමනයන් සමග ය.

මහින්දගමනය පුදෙක් ධර්ම ව්‍යාප්තිය උදෙසා ආගමික මුහුණුවරින් පමණක් සිදුවූ සංස්කෘතියක් නොවේ. එය ලක්දිව ආගමික අංශයෙන් පමණක් නොව මහා සංස්කෘතික පෙරලියක් සහිතව ආර්ථික, සමාජ, දේශපාලන, ආදි සැම අංශයක් ම නවෝද්‍යාත්මක් ඇති කරලන්නට සමත් වුවකි. ඉන්, එතෙක් ලංකාවේ පැවති සංස්කෘතිය නොසිතු විරු ලෙස වෙනස් වී යාමටත් බොද්ධ ආචාර සමාචාර විධි මස්සේ පෝෂණය වීමටත් ලැබුණේ මනා පිටුබලයි.

බුදුසමයේ බලපැමෙන් ලාංකික සංස්කෘතියේ වර්ධනීයව පෝෂණය ලද මූලික ම අංශය ආගම සි. එතෙක් මිල්‍යා විශ්වාස මත ගස් -ගල් -ඉර- හද තාරකාවලට පමණක් නොව යක්ෂ නාගාදීන්ට පවා වැළුම් පිළුම් කරමින් පවත්වාගෙන ගිය ආගමික රටාව වෙනුවට බුද්ධ, ධම්ම, සංස යන ත්‍රිවිධ රත්නය මත විශ්වාසය තබා ආචාර විද්‍යාත්මක සිරින් විරින් සහිතව දරුණික වටිනාකමකින් හෙබි දහමක් ශ්‍රී ලංකිකයින්ට මිහිදු මානිමියන් විසින් උරුම කර දෙන ලදී.

එහි ප්‍රතිඵලය වූයේ ලාංකිකයා, බුදුරජාණන් වහන්සේ එක ම ගාස්තාවරයා ලෙස පිළිගැනීම් කටයුතු කිරීම සි. උන්වහන්සේ සිහිපත් කරමින් වෙතත්‍යට, බේදියට, බුදු පිළිමයට වැළැම් පිදුම් කිරීම සි. වෙසක්, පොසොන්, ආසිල ආදි උත්සව සංවිධානය කිරීම සි. බොද්ධ ඉගැන්වීම්වලට අනුගතව ජීවිතය සකසා ගන්නට කටයුතු කිරීම සි. ප්‍රාග් බොද්ධ යුගයේ ලාංකික සංස්කෘතියේ දක්නට නොලැබූතු කරුණාව, මෙමත්‍ය, දියාව, අනුකම්පාව, සමානාන්තමතාව, අවිහිංසාව, පරෝපකාරය වැනි උසස් ගුණාග තම ජීවිතය තුළින් පිළිබඳ වන සේ කටයුතු කිරීම සි. එහිලා ලාංකිකයා පදනම වශයෙන් තබා ගත්තේ “පාවුදීල ප්‍රතිපදාව” සි. මෙලොට පරලොට විශ්වාසය තබා එහි දියුණුවටත් අවසන නිවන සාක්ෂාත් කර ගන්නට අවශ්‍ය කුසල් රස් කර ගැනීම සි.

ශ්‍රී ලාංකිකයාගේ සමාජ ජීවිතය පෙශ්ඡණය වීමෙනිලා ද බුදුසමයෙන් ලැබුණේ අසිමිත අනුබලයකි. ලාංකිකයාගේ සමස්ත ජීවිතය ම බොද්ධ ආභාසයක් මත සැකසී ඇති අයුරු දක්නට ඇත. දරුවකු මෙලොට නිභිවීමට පෙර හික්ෂුන් වහන්සේලා ලවා අංගුලිමාල පිරිත දේනා කරවා ගතිමින් ආරම්භ කරන බොද්ධ වාරිතුකරණය සහුගේ මරණයෙන් ද කෙකළවර වන්නේ නැත. මරණින් පසුව දින භතේ, තුන් මාසයේ, වර්ෂයේ හා වාර්ෂිකව වශයෙන් ප්‍රණානුමෝද්දනා පින්කම් කරමින් එය අඛණ්ඩ ව පවත්වාගෙන යාමේ වාරිතුය ලාංකිකයාට නිතැතින් උරුම විය. ඒ අතරතුර කාලයේ ඉලුල් කට ගැම, හිසකෙස් කැපීම, අකුරු කියවීම, ශිල්ප-ඁාස්තු ලබා දීම ඉන් පසුව රකියා, ව්‍යාපාර කටයුතු ඇරැණිම, උපන් දින සැමරීම, ආචාර විවාහ ආදි වාරිතුවිධි සියලුල තීවිධ රත්නයේ ආයිරවාදය සහිතව විභාරස්ථාය කෙන්දු කර ගතිමින් හික්ෂුන් වහන්සේලාගේ මග පෙන්වීම යටතේ සිදුවිය. ගම් සිදුවන පොදු ගැටුලු පමණක් නොව පවුලක සිදුවන ගැටුලු පවා ධර්මානුකුලව නිරාකරණය කළේ හික්ෂුන් වහන්සේ ය. හික්ෂුව සඳහා “කුල දේවතා” යන ගොරව නාමය ලැබුණේ ඒ නිසා ය.

බුදුසමය ලක්දිවට ලැබෙන්නට පෙර කුමන හෝ ආර්ථික රටාවක් මත ලාංකිකයා සිය ජීවන රටාව පවත්වාගෙන ගියේ ය. එහෙත් එහි විධිමත් පදනමක් පවතින්නට ඇතැයි කිසිසේත් විශ්වාස කළ නොහැක. මිහිදු මා හිමියන් හඳුන්වා දුන් නව දහමේ ආලේකය ශ්‍රී ලාංකික ආර්ථික රටාව විෂයෙහි ද අපරිමිතව ලැබේ ඇත.

එය කාමිකර්මාන්තය මත පදනම වූවකි. එහි සියලු වාරිතු වාරිතු විධ මිල්‍යා විශ්වාසවලින් බැහැරව අවිහිංසාව, පාරිසරික හිතෙනි බව වැනි සංකල්ප හා මිගුව ක්‍රියාත්මක කෙරිණ. කාම් හා වෙනත් පාරිසරික උවදුරුවල දී තීවිධ රත්නයේ ආයිරවාදයෙන් පිරිත් කළ පිරිත් පැන් විකක් හේනට ගෙන යාමට ඉසින්නට වග බලා ගැනීමෙන් එය තහවුරු වේ.

තම ගුමය, උත්සාහය මත කැලු කොටා ගත් හේනෙන්, කුමුරෙන් ලැබූ අස්වැන්න, බව බේගය දැහැමෙන් සෙමින් සැකසුනුකි. ඒ නිසා ම එහි අගු භාගය තෙරුවන්ට පිදීමට ලාංකික බොද්ධයා පුරු විය. අනිත් අංශ කෙරෙහි මෙන් ම ලාංකිකයාගේ ආර්ථික සූසාවිධිත කටයුතු කෙරෙහි හික්ෂුවගේ දායකත්වයන් මග පෙන්වීමත් නිරන්තරව සිදු විය. ගොවී ගැටුලුවල දී රේ විසඳුම් සෙවීමේ මූලිකයා වූයේ හික්ෂුන් වහන්සේ ය. ඒ සඳහා විනිශ්චය ගාලාව වූයේ ධරුම ගාලාව ය.

රටක සංස්කාතිය පිළිබඳව සඳහන් කිරීමේදී දේශපාලනය ප්‍රබල සාධකයකි. රට හේතුව සාංස්කාතික හැඩැගැස්ම කෙරෙහි දේශපාලනය ප්‍රබල ව බලපැමි ඇති කිරීම සි. මිහිදු මාහිමියන්ගේ වැඩිම විමත් සමග ලක්දිව පැවති දේශපාලනය කෙරෙහි ද බුදුසමයේ ආභාසය ලැබේණ. ඒ අනුව මිහිදු හිමියන්ට අවශ්‍ය වූයේ බොද්ධ ඉගැන්වීම්වලින් හික්ෂණය ලත් පාලන රටාවක් ලංකාවේ ස්ථාපිත කරලිම සි. දේවානම්පියතිස්ස රුජ්‍යගෙන් ඇරඹි නව දේශපාලන රටාව බුදුසමයෙන් නිරදේශිත පංචකිල ප්‍රතිපදාව, දස රාජ ධර්මය, දස සක්විතිවත්, සතරසංග්‍රහවස්තුව ආදි දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති මත පිහිටා ක්‍රියාත්මක වන්නට විය. ලක්දිව සිංහාසනය සඳහා පත්වන පාලකයා බොද්ධයකු ම වියපුතු බවත් ඔහු බෝධිසත්ත්ව ගුණෝපේත වියපුතු බවත් අතිතයේ සිට ජන මතයක් ගොඩනැගැනී ඒ නිසා ය.

එමෙන් ම ඒ පාලකයාගේ එක ම අනුගාසකයා බොද්ධ හික්ෂ්‍යන් වහන්සේ ලෙස පිළිගනීමින් කටයුතු කරන්නට පාලකයා මැලි නොවී ය. ඒ නිසා අතිත රාජ්‍යය බාරමික බවින් පිරිප්‍රාන් විය. බුදුන් වහන්සේගේ පාතු දාතුව, දැඩා වහන්සේ වැනි බොද්ධ ප්‍රජනීය වස්තුන් සුරක්මට ඇති හැකියාව මත පමණක් ම පාලකයා පත් කර ගැනීමට කරමි බොද්ධ බලපැමි දේශපාලනය කෙරෙහි සිදු වී ඇත.

කළා ඕල්ප රටක සංස්කාතියේ පොස්තවය විද්‍යාපාන තවත් ප්‍රධාන ලක්ෂණයකි. ලක්දිව කළාඹිල්ප සකස් විම පිළිබඳ ව අවධානය යොමු කරන විට ද පෙනී යන්නේ ඒ කෙරෙහි ද බොද්ධ බලපැමි ප්‍රජාන වශයෙන් සිදු වී ඇති බව සි. ඒ බව බොද්ධ සලකුණකින්, බොද්ධ තේමාවකින් තොරව කළා නිර්මාණයක් දක්නට නොලැබේමෙන් ම කහවුරු වේ. අපට අතිතයෙන් උරුම වූ ගල් කණුවක්, සිතුවමක්, පැරණි ගොඩනැගිල්ලක් ආදිය වේ නම් ඒ සියල්ල තුළ ඇත්තේ බොද්ධ සලකුණු ය.

“සාහිත්‍යය” ශ්‍රී ලාංකේය සංස්කාතියේ තවත් පිළිසිබුවකි ඒ අනුව සිංහල සාහිත්‍ය විෂයෙහි ද බොද්ධ ආභාසය මනාව ලැබේ ඇති බව දක්නට ඇත. සිංහල සාහිත්‍ය යනු බොද්ධ සාහිත්‍යය යැයි පිළිගැනීමට තරම් සාධක අපට හමු වේ. අනුරාධපුර යුගයේ සිට මහනුවර යුගය දක්වා ලියවී ඇති සාහිත්‍යය කාති වැඩිම ප්‍රමාණය බොද්ධ තේමාවකින් සැකසී ඇති අයුරු මනාව පැහැදිලි වේ. එමෙන් ම ඒ මහගු සාහිත්‍යයේ හිමිකරුවන් වැඩි දෙනා බොද්ධ හික්ෂ්‍යන් වහන්සේලා ය. නැතිහොත් බොද්ධ ආභාසය ලත් ගිහි ජනයා ය. සාහිත්‍යය බිජිවුණු මධ්‍යස්ථාන ගත් කළ ඒ සියල්ලක් ම බොද්ධ ආරාමයන් ය. එවැනි පසුබිමක නිම වූ සාහිත්‍යය තුළ ශ්‍රී ලාංකේය හර පද්ධතිය අපුරුව පිළිබු කෙරිණ.

මේ සියලු තොරතුරුවලින් අනාවරණය වන්නේ අතිතයේ සිට ආ සිංහල සංස්කාතිය හා බොද්ධ සංස්කාතිය යනු දෙකක් ලෙස නොව ගසට පොත්තන් පොත්තට ගසත් සේ බැඳී ලක්දිව ක්‍රියාත්මක වූ බව සි. මිහිදු මාහිමියන් මෙරට ස්ථාපිත කරන ලද බොද්ධ සංස්කාතිය වසර දහස් ගණනක නොසිදි ආ බව පැහැදිලි ය. ඒ කාලය තුළ ලාංකිකයන්ට කෙතරම් දරුණු සාංස්කාතික බලපැමි ඇති වී ද? එසේ වුවත් සිය උරුමයක්, දායාදයක්, ලෙස සැලකු බොද්ධ සංස්කාතිය අතැර අන් සංස්කාතින් වැළඳ ගන්නට සැබැ ශ්‍රී ලාංකික බොද්ධ ජනයා පෙළඳී නොයාම වත්මන් අපි ලද ඉමහත් හාගාසකි.

ශ්‍රීයාකාරකම අනු

පහත සඳහන් ප්‍රශ්නවලට කෙටි පිළිතුරු සපයන්න.

01. සංස්කෘතිය යනු කුමක් ද?
02. රටක සංස්කෘතිය සකස් වන්නේ කෙසේ ද?
03. ප්‍රාග් බොද්ධ යුගය යනු කුමක් ද?
04. ප්‍රාග් බොද්ධ යුගයේ පැවති ආගමික විශ්වාස පහක් නම් කරන්න.
05. ප්‍රාග් බොද්ධ ලාංකේය සංස්කෘතියේ පැවති ලක්ෂණ තුනක් දක්වන්න.
06. බුදුරජාණන් වහන්සේ ලක්දිවට වැඩිම කළ අවස්ථා තුන දක්වන්න.
07. මහින්දගමනය සිදුවූ පොහොය දිනය කුමක් ද?
08. මහින්දගමනය සිදුවන විට ලක්දිව විසු පාලකයා කුවු ද?
09. මහින්ද මහරජතන් වහන්සේ සමග ලක්දිවට පැමිණී පිරිස නම් කරන්න.
10. මහින්ද මාහිමියන් තමන් වහන්සේ හඳුන්වා දෙමින් මහින්තලයේ දී දෙසු ගාලාව ලියන්න.

ශ්‍රීයාකාරකම අනු අනු

පහත සඳහන් රවනාමය ප්‍රශ්නවලට ප්‍රමාණාක්මක පිළිතුරු සපයන්න.

01. මහින්දගමනය සිදුවූ අයුරු පැහැදිලි කරන්න.
02. මහින්ද මාහිමි ප්‍රධාන පිරිස ලක්දිවට වැඩිම වූ පළමු දින පහ තුළ සිදු වූ සිදුවීම් කවරාකාර දුයි පහදන්න.
03. ප්‍රාග් බොද්ධ ලංකාවේ පැවති ඇදහිලි හා විශ්වාස තිදුෂුන් සහිතව පහදන්න.
04. මහින්දගමනයෙන් පසු ලක්දිව සිදු වූ ආගමික නවෝදය පිළිබඳ පැහැදිලි කරන්න.
05. ප්‍රාග් බොද්ධ ලංකාවේ බුහුමණාගම පැවති බවට සාධක හමු වේ. විමසන්න.

පැවරුම

01. ප්‍රාග් මහින්ද යුගයේ ලක්දිව බුදුදහම පැවති බවට මතයක් පවතී. මිට අදාළ සාක්ෂි ඇතුළත් වන සේ තොරතුරු සොයා කුඩා පොතක් සකස් කරන්න.